

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی هرمزگان

مجتمع آموزشی، پژوهشی و درمانی پیامبر اعظم (ص)

آمپول انوکسپارین

شناسنامه پمفلت آموزشی کد: P.E:1401/07/30-0080	
عنوان	آمپول انوکسپارین
تهیه کننده	رقیه کوهستانی
تایید کننده	کمیته آموزش به بیمار
سال تهیه	۱۴۰۱/۰۷/۳۰
سال بازنگری	۱۴۰۴/۰۱/۱۵
ناظر کیفی: سوپروایزر آموزش سلامت	
تایید کننده علمی: آقای دکتر شاهین عباس زاده- فوق تخصص قلب و عروق	

مراقبت های لازم

- جهت حفظ سطح پلاسمای دارو، آن را هر روز در ساعت معین تجویز نمایید.

- تزریق داخل عضلانی آن ممنوع می باشد.

- دارو در دمای ۲۵ - ۱۵ درجه سانتیگراد نگهداری شود و از یخ زدگی جلوگیری گردد.

- اگر یک مرحله تزریق آمپول انوکسپارین را فراموش کردید، به محض یادآوری، هر چه سریعتر آن را تزریق کنید.

- هنگام اصلاح و استفاده از چاقو و سایر ابزارهای برنده دقت کافی به عمل آورید.

- باید چین پوستی شکم را تا پایان تزریق به آرامی نگه دارید. با ننگ داشتن پوست بین انگشتان خود در طی انجام تزریق، دارو تنها وارد بافت چربی شکم می شود و به عضله نمی رسد.

- حباب هوای داخل سرنگ نباید قبل از تزریق از داخل سرنگ خارج گردد یعنی سرنگ را هواگیری نکنید زیرا موقع هواگیری سرنگ ممکن است چند قطره از دارو هم خارج گردد که باعث کاهش دوز دارو می گردد و همچنین هواگیری باعث کبود شدن محل تزریق می گردد.

”سلامت و تندرست باشید“

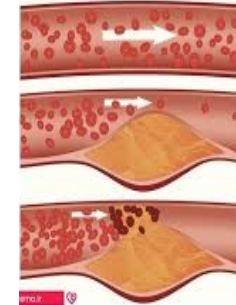
منبع:

www.webmd.com

موارد مصرف

این دارو در پیشگیری از ایجاد لخته ی خون در بیماران تحت جراحی ران یا زانو، جهت پیشگیری از حمله ی قلبی و نیز در تمام مواردی که نیاز به درمان لخته ی خون می باشد به کار می رود.

آمپول انوکسپارین در ترومبوز وریدهای عمقی یعنی شرایطی که منجر به ایجاد لخته ی خون در عروق ساق پا می گردد نیز به کار می رود. این لخته ها می توانند به ریه ها مهاجرت کنند و رگ های خونی را مسدود نمایند و یا آمبولی ریوی ایجاد کنند.

شکل دارویی و مکانیزم اثر

این دارو به صورت آمپول های داخل سرنگ در انواع ۲۰، ۴۰، ۶۰ و ۸۰ میلی گرم می باشد. این دارو ضد انعقاد است و از تشکیل لخته های خونی جلوگیری می کند.

موارد مصرف

این دارو در پیشگیری از ایجاد لخته ی خون در بیماران تحت جراحی ران یا زانو، جهت پیشگیری از حمله ی قلبی و نیز در تمام مواردی که نیاز به درمان لخته ی خون می باشد، بکار می - رود.

عوارض جانبی

شایع ترین عوارض جانبی داروی انوکسپارین شامل:

کبودی، سفتی، درد و قرمزی در محل تزریق می باشد.

عوارض غیر شایع تر:

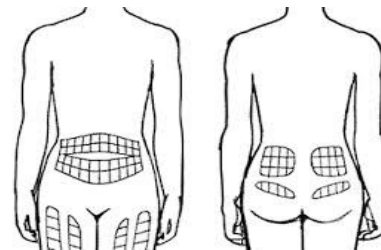
سردرد شدید و ناگهانی که می تواند نشانه ی خونریزی مغزی باشد. اگر فرد به داروی انوکسپارین، حساسیت داشته باشد علائم آن شامل راش، مشکلات تنفسی و تورم لب ها، صورت، گلو یا زبان می باشد.

محل تزریق

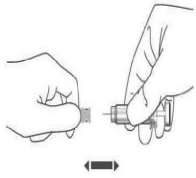
آمپول انوکسپارین را باید در بافت زیر جلدی به صورت عمیق تزریق نمود بافت زیر جلدی، بافتی چربی دار است که بین پوست و ماهیچه قرار دارد.

بهترین محل برای این کار، تزریق آمپول در کناره های قدامی یا تحتانی شکم می باشد. ناحیه ی تزریق ایده آل در حدود ۱۳ سانتی متر در هر طرف ناف می باشد، حداقل ۵ سانتی متر فاصله از ناف، محل تزریق باید روزانه به تناوب تعویض شود یعنی اگر دیروز تزریق در سمت راست شکم انجام شده امروز باید تزریق در سمت چپ صورت گیرد و همین طور ادامه یابد.

نحوه تزریق

بهر است که بیمار در وضعیت نیمه نشسته یا دراز کشیده باشد. ابتدا پوشش محافظ سرنگ را برداشته و درپوش سرسوزن را به آرامی و در جهت محور طولی سرنگ از روی آن خارج کرده و مطمئن شوید که حباب هوای سرنگ در موقعیت پایین نزدیک نیدل یا سوزن قرار دارد.

سرنگ را به گونه ای در بین انگشت های شست و نشانه خود بگیرید که انگار قلم در دست دارید. قسمتی از پوست ناحیه ی شکم را نیشگون مانند بالا بیاورید و سپس سرنگ را در حالت ۹۰ درجه تا آخر وارد محل برجسته کنید.

همانطور که محل برجسته در دست شماست تزریق را به آرامی و با دقت انجام دهید تا جایی که تمام آمپول کلگزان موجود در سرنگ خالی شود.

پس از تزریق

امکان دارد که تا حدود ۲۰ دقیقه بعد از تزریق، در محل تزریق احساس سوزش و گزگز کنید. جای هیچگونه نگرانی نیست فقط ناحیه ی تزریق را ماساژ ندهید زیرا سبب کبودی در ناحیه ی تزریق می گردد.

